

Η παραλία

Θά ἔξηγειρόμεθα ἀκόμη ἐκ τοῦ ληθάργου τῆς δουλείας καὶ ἂν θὰ ἐθριάμβευον τότε τὰ ἀσθενῆ μας καὶ ὀλιγάριθμα ὅπλα, ἡνευ τῆς πνευματικῆς ἐργασίας ἀνδρῶν ἐντελῶς ἀπολεμήτων, τοῦ Ρήγα, τοῦ Κοραή, τοῦ Σολωμοῦ.

Ο Σολωμὸς ὑπῆρξεν δρι: μόνον ὁ μεγαλοφυέστερος καὶ δημιουργικώτερος τῶν ποιητῶν, ἄλλα καὶ εἰς τῶν μεγαλοφυεστέρων ἐλλήνων. Τὸ ἔργον του τὸ ποιητικὸν ἥρθη εἰς ὑψος ἀνέφικτον καὶ ἡ ἐπιδρασίς του ὅσον οὐδενὸς ὑπῆρξε μεγάλη. Ἀν ἔχωμεν σήμερον γλῶσσαν, ποίησιν, φιλολογίαν, ἡ τούλαχιστον τὴν ἐπίδαια νάποκτήσωμεν, μόνον εἰς τὸν Σολωμὸν τὸ ὄφελομεν, καὶ μόνον ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμά του καὶ τὸ παράγγελμά του θὰ τὸ κατορθώσωμεν. Ολόκληρος ἡ ἔθνικὴ πνευματικὴ κίνησις, ἡ νεωτέρα μας φιλολογία ἡ εὔελπις, εἰς τὸν Σολωμὸν ἀνάγει τὴν ἀρχήν της. Εκεῖνος ὑπῆρξεν ὁ ὑψιστὸς αὐτῆς ἱεροφάντης καὶ ὁ δημιουργός. Εκεῖνος ὡνειρεύθη ἔθνικὴν γλῶσσαν, ἔθνικὴν φιλολογίαν, ἔθνικὴν ποίησιν, ἔθνος μ' ἐλευθέρων καὶ ἀνεξάρτητον ζωῆν, κ' ἐκεῖνος μόνος ἵσχυσε νὰ πραγματώσῃ τὸ μέγα καὶ γλυκὺ του ὄνειρον. Συνέλαβε τὸ σχέδιον — πόσον διαφέρει αὐτὸ τοῦ ὄνειρου! — καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις. Ο θάνατος ὁ ἀπηνῆς τὸν κατέλαβεν ἐν μέσῳ του ἔργου του· ἄλλα τὸ πᾶν δὲν ἔχαθη. Ο Σολωμὸς ἔμεινεν ὁ μέγας διδάσκαλος καὶ ἔγεννήθησαν κατόπιν οἱ μαθηταί, οἱ ἐνσυνείδητοι· ἡ ἀσυνείδητοι, οἱ κληθέντες νὰ ἔξαπλουθήσωσι καὶ συντελέσωσι τὸ ἔργον του. Καὶ οὕτω μίαν ἡμέραν τίς οἶδεν ἐκαὶ δὲν δὲν πραγματοποιηθῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ μέγα καὶ γλυκὺ ὄνειρον του ἀνδρὸς του ὄποιου τὸ ἔργον ἐπέζησε, διότι ἡτο ἔργον ἀληθείας καὶ ζωῆς — καὶ δὲν γίνωμεν καὶ ἡμεῖς ἔθνος μὲ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον, τῶν ὄποιων τὸν πόθον ἐκληρονομήσαμεν τόσον ζωηρὸν ἀπὸ τοὺς προγόνους μας!...

Καὶ ἡ οἰκία ἐν ᾧ ἐγράψων ὁ Τυμος εἰς τὴν Ελευθερίαν, — χίλιοι στρατοὶ δὲν ἀξίζουν ὅσον ἐν ποίημα ἀθάνατον, — ἡ οἰκία ἐκείνη εὑρίσκεται ἐν Ζακυνθῷ. Εκεῖ, εἰς τὴν εὐανθῆ ηῆσον ἐγεννήθη καὶ ἔγραψεν ὁ μέγας ποιητής. Τὸ κορύφωμα τῆς συνείδησεως τῆς κοινωνίας της ὑπῆρξεν ὁ Σολωμός. Φαντάζεσθε δὲ πόσον πρέπει νὰ ἔγη δράσει ἡθικῶς καὶ προοδεύσει ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πολιτισμοῦ μία κοινωνία, πόσα ἄλλα πνεύματα ὑπέροχα νὰ ἔγενησε διὰ τῶν αἰώνων καὶ νὰ ἐκαλλιέργησεν ὡς προδρόμους, ἔως οὐ φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμήν, εἰς τὴν ἐντέλειαν νὰ γεννήσῃ, νὰ ἔξαγχη ἐκ τῶν σπλαγχνῶν της τὸν μεγαλήτερον σχεδὸν ἄνδρα του ἔθνους. Τὸ θαῦμα τουτοῦ, — καὶ θυμός, ὡς εἴπεν ὁ Πενάν, εἰνε τὸ ἀπαξέγινόμενον,—

ἐπετέλεσεν ἥδη ἡ Ζακυνθίας, νομίζω δὲ ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην καὶ ἄλλων ἐκδουλεύσεων, ἵνα καταλάβῃ πρώτην θέσιν ἐν τῇ καθίσλου πνευματικῇ ζωῇ τοῦ ἔθνους καὶ νάξιώσῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν κοινὴν προσοχὴν καὶ τὴν συμπάθειαν.

Τοικύτην γῆν σαλεύει σήμερον καὶ δονεῖ ὁ ἀπαλούσιος σεισμός· τοιαύτη κοινωνία ρηγνύει κραυγὴν ἄλλους καὶ ἀπογράφεται βοήθειαν καὶ συνδρομήν. Δὲν ἐπιδεικνύει μόνον τὴν ἀγήρων καλλονήν της, ἄλλα καὶ τὴν ἀθάνατον δόξαν της. Τείνει τὴν γειτονία ἰκέτιδα· ἀλλ' ἔχει τὴν ὑπερήφανον συγναίσθησιν ὅτι ἀξίζει ὡς ἀνταποιήσην τὴν ἐλεημοσύνην ἐκείνην. Ἰδού δὲ ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη τῶν εὐγνωμονούντων ἐλλήνων τῇ γίνεται σήμερον πρόθυμος, πλουσία, οὐχὶ ὡς ἀπλοῦ φιλάνθρωπον κίνημα ἀνθρώπου ἐλεοῦντος τὸν ὅμοιόν του, ἀλλ' ὡς ἔκγειλισμα ἀκούσιον ἀγάπης καὶ ἀνδιαφέροντος, τὸ ὅποιον οὐδέποτε ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ωραίας καὶ ἐνδόξου νήσου. Είνε πτωχή. Δὲν ἐντρέπεται νά το εἴπη. Ἀλλ' εἴνε ἐπίσης εὐέλπις, θαρραλέα καὶ φιλόπονος. Διὰ τῆς ὑλικῆς ἀρωγῆς τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν καὶ συμπαθούντων πρός τὴν σημερινήν δυστυχίαν της, θὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγάς της καὶ θὰ ἐπιδείξῃ πάλιν εἰς τὸν κόσμον ὅψιν περικαλλῆ καὶ ἀνθηράν. Οὕτω δὲ θὰ ἐπαληθεύσῃ, ἃς εὐχηθῆμεν, ὁ προφητικὸς στίχος τοῦ Σολωμοῦ, ὁ ἐπίτηδες, νομίζεις, διὰ τὴν ωραίαν του πατρίδα γραφεῖς:

Τὸ γάσμα π' ἄνοιξε ὁ σεισμὸς κ' εὐθὺς ἐγέμισε ἄνθη.
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ZAKYNTHOS, EXE ΘΑΡΡΟΣ!

Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος δυνατὸν νὰ ἔγη πολλὰς ἐλείψεις· ἡ φιλογένειά του ὅμως, ἡ προθυμία του πρός θυσίας ὑπὲρ παντὸς σκοποῦ ἀφορῶντος ἡ τὸ ἔθνος ὄλοκληρον ἡ μερίδα τινὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ πάσχουσαν εἴναι ἀναντίρρητος καὶ ἐδείχθη πλειστάκις. Ηλάντες ἐνθυμούνται, πῶς καὶ οἱ ἔσω καὶ οἱ ἔξω ἐλληνες προθυμότατα ἔσπευσαν νὰ προσφέρωσι γενναίας γηρηματικὰς συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν θυμάτων καὶ τῶν καταστροφῶν τῶν πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν Πελοποννήσῳ συμβάντων σεισμῶν. Εύτυχως σήμερον παριστάμεθα θεαταὶ ὄμοιας παραδειγματικῆς τῶν ἀπανταχοῦ ὄμογενῶν ἡμῶν προθυμίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐκ τῶν τελευταῖων φοβερῶν σεισμῶν παθόντων ἀδελφῶν ἡμῶν Ζακυνθίων. Δὲν ὑπάρχει γωνία γῆς ἐλληνικῆς εἴτε ἐλευθέρας εἴτε δούλης, δὲν ὑπάρχει